१२ सर्गः गम्यते यत्र तद्दुर्गं हनजनगमादेरिति आधारे डः कृद्धोःकभावदृत्युक्तेः ॥ ३२ ॥

शक्नोति योन द्विषतोनिहन्तुं विहन्यते नाप्यबलै र्द्विषद्भिः। स श्वावराहं कलहं विदध्यादासीत दुर्गादि विवर्द्धयंश्च ॥ ३३ ॥

ज०म० यदा अरिविजिगीषू परस्परं हन्तुं न शक्तौ तदा विजिगीषोरासनमुपदिशन्नाह शक्नोतीत्यादि। योविजिगीषुः अबलत्वात् द्विषतः शत्रूनभिहन्तुं विग्रहीतुं न शक्नोति अबलैर्द्विषद्भिर्न विहन्यते सविजिगीषुः श्वावराहं कलहं विदध्यात् अनुतिष्ठेत् श्वा च वराहश्च श्वावराहं तदीयमिव कलहं तस्येदमित्यण् यथा चण्डाला वराहं हन्तुमशक्ताः श्वानं विमुच्य योधयन्ति यद्ययं हतोऽनेन वा अयमिति तयोर्भक्ष्यत्वादुभयथा कार्य्यसिद्धेः तद्वद्द्वयोर्विद्विषतोः कलहं विदध्यात् स्वयञ्च दुर्गादि विवर्द्धयन् दुर्गसेतुवणिक्शून्यनिवेशनद्रव्यहस्तिवनकर्म्माण्युपचिन्वन् आसीत तिष्ठेत् ॥ ३३ ॥

म० शक्नोतीत्यादि । आसनकालः कथ्यते योजिगीषुर्द्विषतः शत्रून् न निहन्तुं शक्नोति बलरहितैर्द्विषद्भिरपि न हन्यते च स श्वावराहं कुक्कुरशूकरसम्बन्धिनं कलहं कुर्य्यात् तत्तुल्ययोर्य्युद्धं सम्पादयेदित्यर्थः यथा चण्डालाः स्वयं वराहं हन्तुमशक्ताः श्वानं विमुच्य योधयन्ति तत्र यदि शुना वराहो हन्यते वराहेण वा श्वा